

वा० रा०

॥ १२४ ॥

स्वरैः क्षीणैः करैर्नखैः कर्णौ लुलुचेतिशेषः ॥ पादैः पादनखैः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ मुरारिभिः राक्षसैः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ नीलांजनेत्यनेन विध्यंजनादिव्यावृत्तिः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥
॥ ९३ ॥ रक्षआदेरपि खादने हेतुर्गोहादिति ॥ मद्यादिनेवरक्तपानजमदवैवश्यादितिभावः ॥ यथामृत्युर्हरते तथासंभक्षयामासेत्यर्थः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ संप्रसवत् अडभावआर्षः ॥

ततः कराग्रैः सहसा समेत्य राजा हरीणाममरेंद्रशत्रोः ॥ स्वरैश्च कर्णौ दशनैश्च नासां दंशपादैर्विदं दारपार्थ्वौ ॥ ८६ ॥ सकुंभकर्णो हितक
र्णनासो विदारितस्तेन रदैर्नखैश्च ॥ रोषाभिभूतः क्षतजार्द्रगात्रः सुग्रीवमाविध्यपिपेषभूमौ ॥ ८७ ॥ सभूतलेभीमबलाभिपिष्टः सुरारि
भित्तैरभिहन्यमानः ॥ जगाम खंकंदुकवज्जवेन पुनश्चरामेण समाजगाम ॥ ८८ ॥ कर्णनासाविहीनस्तुकुंभकर्णो महाबलः ॥ रराज
शोणितोत्तिकोगिरिः प्रस्रवणैरिव ॥ ८९ ॥ शोणिताद्रोमहाकायो राक्षसो भीमदर्शनः ॥ अमर्षाच्छोणितोद्वारी शुशुभे रावणानुजः
॥ ९० ॥ नीलांजनचयप्रख्यः ससंध्य इव तोयदः ॥ युद्धायाभिमुखो भीमो मनश्चक्रे निशाचरः ॥ ९१ ॥ गते च तस्मिन् सुरराजशत्रुः क्रो
धात्पदुद्रावरणायभूयः ॥ अनायुधोस्मीति विचिंत्य रौद्रो घोरं तदामुद्रमाससाद ॥ ९२ ॥ ततः सपूर्याः सहसामहात्मानि क्रम्य तद्द्वानर
सैन्यमुग्रं ॥ बभक्ष रक्षोयुधिकुंभकर्णः प्रजायुगांताग्निरिव प्रवृद्धः ॥ ९३ ॥ बुभुक्षितः शोणितमांसगृध्रुः प्रविश्य तद्द्वानरसैन्यमुग्रं ॥ च
खाद रक्षांसि हरीन् पिशाचान् रक्षांश्च मोहाद्युधिकुंभकर्णः ॥ यथैव मृत्युर्हरते युगांते स भक्षयामास हरींश्च मुख्यान् ॥ ९४ ॥ एकंद्वौ त्रीन् बहून् क्रु
द्दो वानरान्सहराक्षसैः ॥ समादायैकहस्तेन प्रचिक्षेप त्वरन्मुखे ॥ ९५ ॥ संप्रसवत्तदामेदः शोणितं च महाबलः ॥ वध्यमानो न गेद्राग्रैर्भ
क्षयामास वानरान् ॥ ९६ ॥ ते भक्ष्यमाणा हरयो रामं जग्मुस्तदा गतिं ॥ कुंभकर्णो भृशं क्रुद्धः कपीन् खादन् प्रधावति ॥ ९७ ॥ शतानि सप्त
चाष्टौ च विंश त्रिंशत्तथैव च ॥ संपरिष्वज्य बाहुभ्यां खादन् विपरिधावति ॥ ९८ ॥ भक्षितवानरसंबन्धि शोणितादि ॥ ९६ ॥ गतिं शरुणं ॥ ९७ ॥ ९८ ॥

यु० का०

॥ १२४ ॥